

עם המלווה מריה (מימין) ורקדנית הבטן סחה חמד (סרינסס) בקאהיר
אני אפילו לא יודעת מי הבחורות שהדביקו לי

ביב. היה לי חבר תל-אביבי. הוא היה רציני מאוד, והעבודה היתה אצלו כדי בר הראשון בחיים, יותר חשוב מהחיים הפרטיים.

מצד אחד הערכתי את זה, ומצד שני לא הכנתי את זה. הוא נסע הרבה לי חו"ל, והתראינו בקושי. אהבתי אותו מאוד, וגם הוא אהב אותי, אבל זה לא הלך. אני עברתי בלילה, והוא עבר

נעמי אדווה
(המשך בעמוד 32)

במשך התקופה שגרנו יחד נכנסה מריה להריון וילדה בן. אני עשיתי לתינוק את מסיבת ברית-המילה, והוא היה התינוק של שתינו. טיפלנו בו ביחד. אחרי תקופה נפרדנו, כי מריה לא יכלה לצאת איתי להופעות בגלל התינוק, ולקחתי מלווה אחרת — את רות.

פתחתי אז מועדון-לילה מפואר בחיפה, מועדון פנורמה. הופיעו אצלי אמנים כמו ירדנה ארזי, ואני רקדתי.

יותר מאוחר עברתי לגור בתל-אביב.

טיפלנו אלי ואמרו שנדהמו לקרוא עלי את השקרים האלה. כשגרתי בחיפה, היו גם כן רכיבויות שאני לסבית. אז גרה אצלי מריה. היא היתה גרושה, ולא עבדה. מריה הגיעה מארגנטינה, והתגוררה עם בעלה בנהריה. אחרי גירושה עברה לחיפה, ולא היה לה מקום מגורים קבוע. היא עבדה אצלי כמוזכירה וכמל-בישה, וגרה איתי שנתיים. נסענו גם יחד לחו"ל. בילינו יחד, והיו לנו הרבה חוויות.

עם המלווה רות בוזיל

אני לא שוללת את זה. אני לא אומרת שזה דבר רע.

עם המלווה אילנה גבאי

שמעתי סיפורים על הרבה נשים מפורסמות שהן לסביות.

יררה שלי. אני בונה את עצמי, ולהן זה לא כל-כך נוח. זו עבודה של לילה, עד השעות המאוחרות, וזה קשה. הן רוצות גם חיים פרטיים.

היו לי כל מיני מלווה. היתה חיילת משוחררת, שעבדה איתי במשך תקופה, ואחרי-כך התחתנה עם קצין. היו שתי סטודנטיות יפהפיות, הלומדות עד היום באוניברסיטה. והמוזכירה שלי, איי לנה גבאי, שהגיעה מדימונה, והיא נמצאת איתי יחד כבר שש שנים.

מיסכנה אילנה. גם אליה מטלפנים בלי-סוף, אחרי שפורסמו השמועות האלה בעיתון, ומטרידים אותה.

לאילנה יש חבר כבר ארבע שנים,

אני חושבת שהשמועות המרושעות האלו צצו מקינאה, כי אני מפורסמת, והוא, כנראה, מחירה-הצלחה. שמעתי סיפורים על הרבה נשים מפורסמות שהן לסביות.

אני אשה רצינית מאוד, הלוקחת כל דבר ברצינות, את העבודה שלי, את הקאריירה שלי, ואת החיים האישיים שלי.

יש לי מלווה

אני יוצאת להופעות שלי יחד עם מלווה, וזאת הסיבה שרואים אותי תמיד עם אשה, ולא עם גבר.
היו לי גם תקופות שהלכתי עם

עם ירדנה ארזי במועדון „פנורמה“ בחיפה
על הבימה אני כמו נמר, כמו חתול-מין

עם שחקן-הקולנוע סטיבן באואר
שחקום אשה או בחורה שתניד שהיה לי איתה משהו

ולפעמים היא נמצאת איתו בבאר-שבע, שם הוא גר.

אשה בשם מריה

לפני חודשיים הופיעה עלי כתיבה בשבועון אחד. בכתבה טענו שיש שמועות שאני אוהבת נשים, ויש לי נטיות לסביות. אמרתי שם שאני אוהבת נשים יפות, אבל אחרי הכל אני אשה של גבר אחד. אמרתי גם שאני לא שוללת את עניין הלסביות ושי-הומוסקסואלים מגעילים אותי. וגם אם אמרתי שאני אוהבת נשים יפות, זה עדיין לא עושה אותי לסבית. אמרתי שליו טיילור היא האשה היפה בעולם, ושאני מעריצה אותה. אז זה אומר שאני לסבית?

אני אומרת: שתקום אשה או בחורה ותגיד שהיה לי איתה משהו המזכיר את העניין הזה בכלל: שיוכחו! ומי שאמר צריך להוכיח. אי-אפשר לכתוב דברים על אנשים מבלי לבדוק אם זה נכון. אפילו לא טרחו לשאול אותי. פשוט כתבו, וזהו.

כל החברים שלי והמישפחה שלי

גברים להופעה. כל מיני חיילים ונערים שצריכים לעבוד. הם תמיד היו מתארים בים בי, או שהחברות שלהם היו מת-עצבנות וגורמות לסיכסוכים. היה לי מאוד קשה.

למלווה יש כמה תפקידים: היא צריכה לעזור לי להתלבש, לסגור לי את החזיונה. להשיג על המוסיקה, זאת אומרת לדאוג לקסטה. היא צריכה להביא לי משקה לחדר-ההלבשה, כי אותי לא רואים לפני ההופעה, אני נכנסת ישר לחדר-ההלבשה.

יותר נוח לי עם אשה. אני מרגישה כמו עם אחות, כמו עם חברה, ואני יכולה להתלבש ולהתפשט לידה באופן חופשי.

אני מכירה הרבה בחורות, ואחת מביאה את השניה. כולן רוצות לראות אותי מופיעה. נחמד להן איתי. זה ביי לוי, רואים שואו, מכירים אמנים, ואני לוקחת אותן למיסעדות אחרי ההופעה וגם למסיבות שאליהן אני מזומנת. מי לא אוהב בללות ולהכיר אמנים?

בדרך-כלל הן עובדות איתי כמה חודשים, וזהו. או שאנחנו לא מסתדרות או שהן מחליטות שזה מספיק להן, כי כמה אפשר? הרי זו עבודה שלי וקארי-